

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 19 Martie st. v.

Unul dintre advocații români din Alba-Iulia reprezintă pe un Român cu numele Dumitru Ciuta într'un proces ce 'i-s'a intentat din partea fiscalatului din Cluj în cestiunea recunoașterii dreptului de morărit pe un riu oare-care.

Advocatul îndeplinește în interesul clientului seu formalitățile procedurii scripturistice, care din partea fiscalatului se încheie cu următorul „script final“:

„Sz. 1599 — 1887.

„Tektetes kir. Törvényszék!

„A kivül czimzett perben beadatik a következő Végirat.

„A kincstár képviselte sokkal jobban ismeri a jelen perbeli alperest képviselő zugpolitikus néptribun viselt dolgait, népboldogító szereplését és tetteit, sem hogy érdemesnek találná a vizonválasziratban foglalt indokolatlanul becsémrlő kifakadásokra reflectálni.

„Nincs perirat, a melyben a tisztelt néptribun a politika terére nem lépne és a közjogról nem

értekezne. A jelen perbeni vizonválaszirat majdnem minden pontjában előfordulnak az „üldözés“, „zaklatás“, „sport“, „elnyomás“ s hasonló kifejezések.

„Alólírott ügyészség a legnagyobb indignációval visszautasítva mindezen rágalmazó kifejezéseket és insinuatikat — határozottan tagadja azt, hogy azon okmányok, a melyekre hivatkozott a jelen perben, bizonyítékot nem képeznének. etc. etc. etc.

„Kölozsvár, 1887. márczius hó 11-én.

„A m. kir. kincstári ügyészség.

„A főnök úr hivatalos távollétében:

„Remisovski, m. p.“

„Rubrum. A tekintetes kir. Törvényszékhez Gyulafehérvárt. Végirata a kolozsvári m. kir. kincstári ügyészségnek a kir. kincstár képviselőtében az általa Ciuta Dumitru ellen — malomjogelismerése iránt folytatba tett perben.

„E. E. mellékletel.

„2 példányban.

„II-ik Peldány.“

Aceia dintre cetitorii nostri, care nu cunosc toate tainele limbii maghiare, nu pot să-și facă idee despre cele cuprinse în această probă de stil oficial, căci limba română nu e destul de mlădioasă, pentru-ca să se poată reproduce în ea în mod adecuat nămolul de invective, pe care îl îngrămădesce fiscalatul reg. ung. din Cluj în scurta lui replică de încheiere.

Eată, pe cât se poate, pe românesc cuprinsul actului:

„Spectabile tribunal regal!

În procesul arătat în afară se dă următorul Script final.

Representanța erarului cunoaște cu mult mai bine conduita, rolul și faptele fericitoare de popor ale tribunalului popular politic de contrabandă ce reprezintă pe împrișnatul din acest proces, decât ca să aște, că merită a reflecta la invectivele nemotivat înșoșitoare, cuprinse în replică.

Nu e act de proces, în care onorabilul tribun al poporului n'ar pași pe terenul politice și n'ar ține disertațiuni despre dreptul public. În aproape fiesce-care dintre punctele replicii din acest proces găsim „persecuțiunea“, „strimțirea“, „sportul“, „asuprirea“ și alte asemenea expresiuni. Subscrisul fiscalat, respingând cu cea mai mare indignațiune ori-ce expresiune calumnioasă și ori-și-ce insinuațiune, — neagă

cu toată hotărîrea, că actele, la care s'a provocat în acest proces, nu constituiesc o dovadă etc. etc.

Cluj, 1887 Martie 11.

Fiscalatul reg. ung.

În absența oficială a domnului șef:

Remisovski m. p.

Acesta e un cas, unul, care din întâmplare a ajuns la cunoștința publică, unul din foarte multe.

Poate să-și închipuească ori-și-cine ce autoritate au forurile judecătorești, în fața cărora se pot urma discuțiunile într'un asemenea ton, și cât suferă vața statului prin ele.

E lucru pus mai pre sus de ori-și-ce discuțiune, că patrioții maghiari mai serioși și îndeosebi cei-ce susțin actualul guvern nu aproabă nici pe judecătorii, care permit să se discute astfel în fața lor, nici pe aceia dintre reprezentanții puterii publice, care își permit asemenea probe de stil. Nota caracteristică a guvernelor slabe e însă tocmai că nu le rămâne decât să tolereze ceea-ce nu aproabă.

Sînt cestiuni, în fața cărora pentru tot omul cu vederi mai largi trebuie să dispară ori-și-ce considerațiune de partid, și una din cestiunile aceste se ilustrează și prin actul citat mai sus.

Să uităm, că Maghiarii ne sînt adversari, și să avem în vedere numai, că ei sînt oameni ca noi, ba chiar oameni, care în anumite împrejurări vor trebui să fie aliații nostri. Privind lucrurile din acest punct de vedere, o adîncă durere trebuie să ne cuprindă, când ne gândim, câte simpatii, câtă încredere, câtă autoritate ar fi putut să-și câștige poporul maghiar și cât de bine ar fi fost și pentru noi, dacă Maghiarii în timpul celor din urmă douăzeci de ani nu s'ar fi combătut unii pe alții, ci s'ar fi unit cu toții, ca prin cei mai distinși și mai vrednici dintre dînșii să se reprezente în viața publică. Și dacă astăzi suferim cu toții, dacă întreaga situațiune e compromisă, vina este numai a Maghiarilor, care au ținut ca ei singuri să conducă afacerile publice, dar n'au fost în stare să dea din mijlocul lor

un guvern tare ce nu are nevoie de a face concesii în toate părțile, pentru-ca să se poată susține, ci poate să dispună de cele mai bune elemente ale țerii în conducerea afacerilor publice.

Correspondența din Viena.

Viena, 29 Martie n. 1887.

Profesorul german Brinz a ținut în societatea juridică de aci un discurs, la finele căruia a vorbit curat de unirea Germanilor Austriei cu Germania. Aceasta a produs în toate cercurile patriotice o impresiune foarte penibilă. De ar veni la Berlin un profesor austriac și ar vorbi acolo în mod analog, — apoi noi ne îndoiim foarte mult, dacă guvernul prusian ar suferi aceasta.

De asemenea și modul, în care se sêrbase aci aniversarea a 90-ea a Împăratului german, trebuia să atrizeze profund pe ori-ce Austriac. Trăiesce încă oare bătrîna Austrie sau a murit?

Pe această întrebare în sfîrșit tot va trebui să primim un răspuns, căci există numeroase elemente în Austria, ale căror sentimente și opinii aparțin numai bătrînei și istorice Austrie. De asemenea și ceea-ce se petrece acuma în Budapesta, trebuie să pună înaintea această întrebare, de există încă bătrîna Austrie. Studenții maghiari demonstrează earăși pentru independenta armată maghiară, și se opun din contra, că ofițerii maghiari să depună examenele lor în limba comună de comandă a armatei.

Cine însă nu vrea să admită limba comună de comandă a armatei, acela sdruncină existența armatei comune și a monarhiei comune.

Partidul lui Kossuth intră eară în acțiune și studenții, care demonstrează, nu sînt decât avangarda lui. O proclamatiune către studenți ăice: „Domni ca Jansky nu vor mai încorona mormîntul lui Hentzi“. Aceasta vrea să ăică, studenții se fălesc cu separatismul maghiar, ce a raportat victorie asupra patriotismului austriac. În adunarea ăinută Duminecă de către studenții din Budapesta, fu cetită o poezie sub titlul „Negrugalben“, în care bătrîna și istorica Austrie e batjocurită.

Toate aceste simptoame sînt de importanță serioasă și noi trebuie să le avem cu vîgilență înaintea ochilor.

Agitațiunile pangermanismului, precum și intrigele separatismului maghiar sînt factori, care accelerează o decisiune. Cu cât mai mare e pericolul, cu atât mai sigură trebuie să urmeze salvarea.

Foia „Tribunei“.

O cestiune de principiu.

„Luminătorul“ din Timișoara revine asupra cestiunii trecerii d-lui Dr. Victor Babeș la facultatea de medicină din Bucuresci și se pronunță, în sfîrșit, în ceea-ce privește *principiul* susținut și de mine.

Eată ce găsec în nr-l dela 18/30 Martie al „Luminătorului“:

„În „Românul“ din Bucuresci apărut la 24 ale cur. cetim următoarea notiță:

„Întrebăm cu română colegialitate pe confracții dela „Tribuna“, „Gazeta Transilvaniei“, „Telegraful Român“ și în deosebi pe cei dela „Luminătorul“, dacă și când dl Babeș, actualmente supleant la universitatea din Pesta și numit prin lege română profesor cu titlul provisor la universitatea din Bucuresci, are de gînd să vină a-și ocupa postul seu în capitala regalului român?“ — „Nu putem sci din ce motive se adresează redacțiunilor numite, „și în deosebi nouă, dela „Luminătorul“ o astfel de întrebare, la carea nu poate da răspuns precis nime altul decât numai persoana interesată. Nu voim să presupunem, că prin astfel de întrebare s'ar da numai un nou impuls și motiv dlui I. Slavici, ca să se mai „bălăbănească cu nisce cestiuni de principiu“, deci facem numai atîta, că reproducem

întrebarea în speranță, că va străbate în auzul dlui Dr. V. Babeș și va răspunde d-nia sa, dacă va afla aceasta de bine. Încât pentru noi, „în deosebi cei dela „Luminătorul“ asigurăm pe onor. nostri confracții din România și în deosebi pe cei dela „Românul“, că nu dorim și nu ne bucurăm nici decăt de trecerea fiilor nostri de aici în România, ear' în special după dl Dr. V. Babeș ni este jale, și primim trecerea d-sale ca o pierdere națională, foarte simțită pentru noi cesti din Austro-Ungaria. Credem, că trecerea dlui Dr. V. Babeș poate să fie de mare folos pentru vecinul nostru regat român, poate să fie folositoare și bine corespunzătoare pentru interesele private materiale ale celor ce trec, dar' nu se poate ca noi, cesti de aici, să nu ne întrebăm: ce va să se întempe cu noi, cu cele 3 milioane de Români de aici, dacă toată floarea, tot „viitorul“ națiunii noastre trece dincolo, se duce și ne lasă? Pentru noi această nefericită „trecere“ este o enormă pierdere națională față de carea nu putem fi nepăsători mai virtos între împregiurările de față, când regatul român nu ne despăgubesc cu nimic, nu ne dă absolut nici o pipă de tutun, ba nici măcar binețe, când ministrii sei trec prin țeara noastră, prin satele și orașele noastre? Noi n'avem de unde să importăm, dar' nici mijloace nu avem pentru a importa tineri crescuți gata, precum sînt cei-ce ne părăsesc; puțini sîntem și toți, căți sîntem, gemem sub grele stînci de petrice apasă mișcarea și desvoltarea noastră națională, ba chiar viața

noastră națională. Cine să susțină lupta? An nu ne înfruntă adevă, chiar confracții nostri din România, când succumbăm în luptele naționale? Eată ce răspuns dăm noi onorabililor confracții dela „Românul“. — Încât privește plecarea dlui Dr. V. Babeș la Bucuresci, fiindcă ne aflăm în plăcuta pozițiune de a pute da oareși-cari informări, notăm aici atîta, că tînărul profesor extraordinar (ear' nu supleant) Dr. Victor Babeș, adînc mișcat este de onoarea ce 'i-s'a făcut, (fără vre-o stăruire din a sa parte), prin votul guvernului și al corpurilor legiuitoare ale regatului României, ear' fiindcă ține în Budapesta o catedră cu un laborator plin de culte și experimentări bacteriologice și istorice, începute, cari imposibil este de a fi părăsite în cel mai scurt timp și fără de a fi prea îngrijit pentru continuarea aceloră în Bucuresci: acum se ocupă a combina facilitarea, pentru-ca s'o expună și propună concernintei ministeriu“.

Dacă înțeleg bine cele ăise de „Luminătorul“ în nisce termini foarte clausulați, dl Dr. V. Babeș are să treacă la universitatea din Bucuresci, nu însă acum, ci mai tîrziu, după-ce va fi „combinat facilitarea, pentru-ca s'o expună și propună concernintei ministeriu“. — Mai sînt dar' câteva condițiuni, pe care „concernintele ministeriu“ va trebui să le primească, pentru-ca dl Dr. V. Babeș să se hotărască a pleca. Dacă s'ar întempla dar', ca dl Dr. V. Babeș să nu plece, vina nu va fi a d-sale, ci a „ministrului concerninte“.

Atât e tot ceea-ce pot înțelege din răspunsul publicat în „Luminătorul“: mai mult nu pot să răspund nici eu. Repet dar' și acum: E cestiune de educațiune individuală și de afecțiuni personale, dacă dl Dr. V. Babeș va trece ori nu la facultatea din Bucuresci; eu îl voi felicita din toată inima, dacă se va ține de angagiament, pe care 'l-a luat, dar' mă voi mîrgini a nu-l mai socoti între Români, dacă va preferi să rămână la o universitate maghiară, când poate să treacă la una română.

Principiul rămîne, și preocuparea mea este numai, ca alții să nu facă așa ca dl Dr. V. Babeș.

Am trăit timp de ăcece ani de ăile în România, acolo, în România, m'am făcut om, acolo am petrecut în o plăcută activitate cea mai fericită parte din viața mea, acolo, în mijlocul celor mai distinse capete ale societății române, m'am deprins a fi rob al cauzei culturale române: 'mi-se va ierta dar', dacă sînt poate pre-occupat față cu cercurile literare din România, 'mi-se va ierta dacă pun centrul vieții noastre culturale la Bucuresci, 'mi-se va ierta dacă pentru mine soarele la Bucuresci răsare și pulsațiunea culturală românească din Bucuresci pornesc, 'mi-se va ierta, dacă îi socotesc fericiri pe aceia, care pot să iee parte la lucrarea culturală ce se sevrîșesc în Bucuresci, și mîngaiat mă simt de gîndul, că îmi este dat și mie să ajut pe cei-ce propagă cultura realizată de Români, 'mi-se va ierta dar' și sentimentul de repulsiune, pe care

Noi putem aștepta cu încredere liniștită dezvoltarea, care va urma, și nu există nici cea mai mică cauză, de a desupra de o însănoșare a stării lucrurilor.

Întrebarea, de mai există o Austrie sau nu, devine tot mai presantă și mai acută, și pe întrebarea aceasta, finalmente, va fi nevoie de un răspuns clar și categoric.

Revista politică.

Sibiu, 20 Martie st. v.

Până în momentul de față încă nu s'au deschis negocierile convenționale oficiale între delegații români și austro-ungari. Alaltăieri a avut loc în biroul șefului de secțiune Szóghény o convorbire confidențială, la care a participat referentul comercial politic din oficiul de externe, baronul Glanz și trei delegați ai guvernului român. Obiectul consultării confidențiale îl formă proiectul la convenția veterinară, pe care delegații români, numai decât după sosirea lor la Viena, l-au fost prezentat ministrului de externe. În decursul consultării, delegații români se declarară de nevoiți, a cere pe cale telegrafică o întregire a instrucțiunilor lor și în urma acesteia ieri nu s'au mai continuat consultările. „Neue Freie Presse“ e însă informată, că aceste pourparleuri confidențiale între reprezentanții oficiului nostru de externe și între guvernul român se vor continua încă pe la sfârșitul acestei săptămâni.

„Budapester Korrespondenz“ primește în această privință din Viena cu data de 30 Martie n. următorul comunicat: Cea mai de aproape ședința a reprezentanților monarchiei austro-ungare și ai României în cesiunea negocierilor convenționale cu România e fixată pe mâine în oficiul de externe. Proiectul unei convenții veterinare ce l-a prezentat guvernul român nu poate însă să formeze baza unei negocieri; deoarece-înse, probabil, delegații români vor fi aplecați a modifica singuratic puncte din propozițiunile lor, convenția veterinară nu va forma pentru negocieri o pedecă ce nu se poate înlătura.

Din Berlin ear' sosesc sciri neliniștitoare. Corespondentul special, care mai înainte încă umplea prin „Politische Korrespondenz“ cu sciri alarmatoare, comunică în aceeași corespondență cu data de 30 Martie n. următoarele lucruri: Neliniștirea ce ese din nou la iveală nu se învârtă pre lungă momente nouă, ci pre lungă cesiuni vechi și ne-resolvate, despre al căror caracter neliniștitor încă nu s'a înșelat nimeni în cercurile politice, care însă din considerare la sârbarea zilei născerii împăratului Wilhelm au fost lăsate pe un timp scurt neobservate. Aceste sânt: cesiunea bulgară, relațiunile franco-germane, situația internă a Rusiei și raporturile sale cu celelalte

puteri și în sfârșit apăsătoare și îngrijitoare situație a întregii Europe în privința economică și financiară. E de prevădut, că în curând va străbate o judecată mai favorabilă, dar' numai spre a face apoi loc unei concepțiuni pesimiste. Pentru o apropiată îmbunătățire nu există nici o speranță și mai ales nu în ceea-ce privește relațiunile franco-germane, fiindcă nimini nu poate trăi în iluziunea, că Franța în interesul liniștii europene se va afla *bona fide* în *status quo*-ul tractatului de pace din Frankfurt.

Tot „Pol. Korr.“ primește din Berlin o depeșă, după care Germania din motive politice și de oportunitate ia încă o atitudine rezervată față cu invitarea, de a participa la expoziția generală din Paris, ceea-ce se și poate privi drept respingere.

Calătoria d-lui Katkoff la Petesburg formează încă și acum obiectul de discuțiune al celor mai multe diare din Germania. Și se poate că curiozitatea, cu care cerurile politice așteaptă hotărîrea, dacă Katkoff ori Giers vor da direcția politicii rusești, nu va fi în curând satisfăcută. Cel puțin un articol al jiarului „Novoie Vremia“ ne face să presupunem, că în Petersburg vor să continue jocul dublu. Această foaie afirmă, că combinațiunile ce le fac foile germane în urma celui mai nou articol din „Moskovskia Viedomosti“ sânt lipsite de orice basă faptică, și dăce, că toată polemia tradează numai dorința Germaniei, de a îndupleca pe Rusia pentru alianța triplă.

Crisa ministerială din Italia încă tot nu s'a rezolvat. „Italie“ împărtașește, că Crispi și Zanardelli vor conferi cu Cairoli înainte de a-și da consimțământul la proiectata combinațiune de ministri. „Riforma“ spune, că consultările pentru rezolvarea crizei se continuă încă.

Industria națională în România.

Corpurile legiuitoare ale României au votat următorul proiect de lege:

Art. 1. Ori-cine voese să înființeze în România un așezământ industrial, cu un capital de cel puțin 50.000 lei și cerend întrebuințarea a cel puțin 25 lucrători pe zi, se va bucura de foloasele legii de față.

În termen de 5 ani dela înființarea unei fabrici, două treimi din lucrători trebuie să fie Români.

Art. 2. Spre a fi însă primit să se bucare de aceste foloase, cel ce va voi să întreprindă o industrie oare care, va trebui să justifice către ministrul de agricultură, comerț, industrie și domenii, că dispune de capitalul și lucrătorii arătați mai sus și să dovedească, prin planurile și arătarea amănuntelor fabricațiunii ce voese a întreprinde, că în adevăr va avé să înființeze o fabrică, în care va întrebuința 25 lucrători pe zi, în timp de cel puțin

cinci luni pe an. În ori-ce cas, industriile ce vor voi să se bucare de foloasele legii de față, vor trebui să se servească de mașini și de mijloace tehnice și mecanice perfecționate, și să fie conduse de oameni speciali. Când fundatorii nu vor fi oameni speciali, vor fi datori să justifice, că dispun de oameni speciali, spre a le conduce întreprinderea industrială.

Art. 3. Așezămintele industriale ce ar răspunde la îndatoririle arătate la articolele de mai sus, vor pute dobândi gratis și în deplină proprietate (întru cât proprietarii acelor așezăminte vor întruni condițiunile cerute de constituțiune, pentru a dobândi proprietăți rurale) sau în posesiune până la 90 ani, unul până la cinci hectare de pământ, exceptând căderile de apă, pe ori-ce proprietate a statului, a comunelor sau a domeniilor Coroanei. Este bine înțeles, că pământuri pe proprietățile comunelor, nu vor pute fi cedate decât în conformitate cu prescripțiunile legii comunale.

Nici o despăgubire nu se va cere de către stat, de comune sau de domeniul Coroanei, pentru așezarea mijloacelor de comunicațiune (șosea, drum de fer, tramvai, gîlip, etc.), menite a pune fabrica în legătură cu un drum mare, cu o stațiune de cale ferată, cu un rîu sau cu un canal navigabil.

Cereri pentru cesiuni de pământ făcute conform acestui articol, vor fi definitiv rezolvate de către consiliul ministrilor, până cel mult în trei luni dela data primirii lor.

Dacă în termen de doi ani dela cesiunea unui teren, așezământul industrial pentru care cesiunea s'a făcut, nu va fi înființat, terenul va redeveni de drept proprietatea cesionarului.

Art. 4. Ori-ce așezământ industrial în condițiunile arătate la art. 1 și 2 de mai sus, se bucură de următoarele scutiri:

a) Este scutit, în timp de 15 ani dela înființarea sa, de ori-ce impozit direct către stat, județ sau comună;

b) Toate mașinile, precum și toate părțile de mașini și toate accesoriile lor, aduse din străinătate pentru trebuințele sale, sânt scutite de taxe vamale;

c) Materiile prime ce ar intra în fabricațiunile sale, sânt scutite de taxe vamale, întru cât acele materii nu s'ar afla sau nu s'ar găsi în cantități îndestulătoare în țeară.

Consiliul de ministri, luând avizul camerelor de comerț și de industrie, decide pentru fiecare cas și în termen cel mult de nouă luni dela cerere, despre neafarea sau negăsirea în cantități îndestulătoare în țeară a materiilor trebuincioase fabricațiunii;

d) Transportul pe căile ferate ale fabricatelor acestor așezăminte industriale dela fabrică până la destinațiune, se vor face cu prețurile cele mai scădute, cari în nici un cas nu vor trece de prețul de regie al transportului, plus 20 la sută.

Taxe postale pentru transportul acestor fabricate în interiorul țării, nu vor fi în nici un cas superioare taxelor stabilite de uniunea postală internațională, întru cât expeditorii se vor conforma, pentru greutatea și volumul coletelor postale, convențiunilor acestei uniuni.

e) Tot astfel vor fi tractate și transporturile acestor fabrici pentru materiile prime,

mașinile și ori-și-ce produse ar intra în fabricatele lor.

f) Ori-ce produse importate, cari nu vor avé similare în țeară, vor primi oare-care transformare industrială în țeară și apoi se vor reexporta, vor dobândi în momentul reexportării restituirea taxelor vamale de import.

Art. 5. Pentru furniturile statului, județelor și comunelor, se vor preferi, în condițiuni egale, produsele fabricate în țeară.

Art. 6. Stabilimentele industriale cari, la promulgarea legii de față, s'ar afla în condițiunile prevădute la art. 1 și 2, se vor bucura de beneficiile acestei legi.

Art. 7. Printr'o lege specială se va acorda o subvențiune așezământului industrial, care va voi să înființeze o școală practică pentru formarea lucrătorilor în diferitele fabricațiuni.

Art. 8. Spre îndeplinirea procedurii celor prescise de legea de față, se va înființa pre lângă ministrul agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor, o comisiune pentru încurajarea industriei naționale, compusă din șapte membri.

Art. 9. Fiecare cerere din partea vre-unui industrial, va fi cercetată de către comisiunea specială. Ministrul agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor, după-ce va fi luat avizul comisiei, va cere încuviințarea consiliului de ministri.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Pecica-română, la 16 Martie 1887.

Comuna noastră zace în nemilcota apropiere a comunei Pecica-maghiară, pe care numai strada le desparte de olaltă.

Aceste două comune emulează în avere; locuitorii lor sânt buni patrioți, respective Ungurii sânt infocați pentru patriotismul lor, ear' Români sânt „bravi ostași ai României“.

Nu emulează însă și în moravuri bune, căci Ungurii stau înapoi la ai noștri, și încă cu mult.

Ei dela natură fiind mai viteji în graiu și mai spulberați decât ai noștri — se îndeamnă mai lesne a comite fapte vătămătoare bunului moral.

Românul pecican însă nu e așa. El e consecvent în toate; se lăpsește strict de adevăr și de dreptate.

La anul 1884, când Aradianii a convocat și ținut vestita conferință, la care mulți dintre Români au participat la comanda, sciti D-Voastră cum? Români pecicani s'au prezentat la acea conferință cam la 60 înși din indemnul lor propriu numai, cerend cu tot graiul, ca conferința să respecte programa națională din Sibiu.

Vedend ei, că se lucră pentru aminarea conferinței pe ziua următoare cu intențiune, ca guvernamentalii să învingă, — ei n'au părăsit Aradul, ci au rămas acolo până a doua zi, când earăși, și încă între pușci, au pledat pentru programa din Sibiu.

Enumăr acest cas aci, pentru-că am dis, că Românul pecican e consecvent.

Dacă acest atribut înaintea unora se poate numi criminalitate sau morav rău, atunci da! și Românul pecican se poate numi criminalist.

l-au produs în mine cuvintele „Oredem că trecerea d-lui Dr. V. Babeș poate să fie de mare folos pentru vecinul nostru regat român, poate să fie folositoare și bine corespundătoare pentru interesele private materiale ale celor ce trec“.

Aceste se dic în coloanele unui jiar român și în fața statuei lui George Lazar, care le reamintescă trecătorilor menirea culturală, pe care împărăția aceasta a împlinit-o la gurile Dunării prin noi, cetățenii ei români.

„Interesele private materiale“ sânt ceea-ce i-a povăit pe împlinitorii acestei meniri: noi toți cei ce în timp de aproape o sută de ani am trecut hotarele împărăției, nu am fost campioni culturali ai patriei noastre, nu am fost duși de gândul, ca să ajutăm pe frații noștri în greaua lucrare de regenerare națională și să câștigăm simpatia lor pentru patria noastră, nu! — ne-am dus numai să-i exploatăm, am căutat numai mulțumirea intereselor „private materiale“.

Timp de o sută de ani noi Români am adus mereu cultura din Apus în țările aceste și am dus-o mereu în țările învecinate, am contribuit mai mult ca ori-și-care dintre popoarele ce constituiesc monarchia habsburgică pentru apropierea Orientului de Occident, eară astăzi, cu toate că sântem jigniți în lucrarea noastră culturală, urmă a aduce în țările aceste cultură și din Occident, și din Orient, unde ea ni se prezintă în o formă mai accesibilă ca ori-și-unde, urmă a ridica nivelul social, urmă a contribui tot mai mult ca ori-și-cine la apropierea Orientului de Occi-

dent; prin întreagă această lucrare însă noi nu împlinim o menire istorică, nu servim patria noastră, ci căutăm numai satisfacerea „intereselor private materiale.“

I. Slavici.

(Va urma.)

Francisco Petrarca.

— Din italiană, după Costero. —

(Urmare.)

La curtea lui Frederico din Sicilia, unde poesia italiană era încă în fașie, nu se cântau poezii de amor, fiindcă toți poezii, cari aveau de favorit pe Cupido, trecuseră în Toscana, precum Cino de Pistoia, Guido Guinicelli, Guido Cavalcanti și dintre toți cel mai mare părinte al poeziei, Dante Alighieri!

Amorul, frumseța, virtuțile femeiească era tema favorită a acelor timpuri și sub simbolul femeii, ori se celebrău virtuțile abstracte ori se reprezentău afecțiunile naturale.

Petrarca simția, că în inima sa arde acea flacără, fără de care nu se poate a fi poet, era conșciul despre aptitudinile sale și tindea din ce în ce mai mult, ca să ajungă la perfecționarea artei acesteia, la care nu a putut ajunge nici unul din antecesorii sei. El simția totuși ghimpele ambițiunii, el cunoșcea răul că renumele seu de „poet vulgar“ nu se va extinde așa de tare și nu va fi preamărit atât de universal ca și când ar fi poet latin. El nu avea acea stimă pentru poemele și canțonetele lui Dante Alighieri, pe care o au urmașii lui în lumea în-

treagă și precum scia că stă în o mare distanță de eleganța latină, nu dubita a fi superiorul serie-rilor vulgare!

Pe timpul acela adecă era părere universală, că în limba vulgară nu se pot scrie și cânta în versuri decât lucruri de jos.

Petrarca adese-ori se întreba pe sine, dacă va avé materia și îmbrăcămintea externă, ca să-și poată exprima toate ideile minții și simțimintele inimii sale în limba vulgară?

În timpurile noastre cel ce cântă exclusiv amorul cu drept cuvânt se poate numi un perde-vară, căci cu greu va afla vre-un celitor, care să-i facă elogiuri, fie cât de iscusit în versificare.

În epoca lui Petrarca însă, stă lucrul cu totul altminterlea.

Inimile multora erau dure, inclinate spre despoeri, setoase de sânge, deci o voce care să sune armonios și dulce, se înmoaie acele inimi într'un limbăgiu atât de elegant și plăcut, pentru a exprima simțimintele infinite ale amorului cari se nasc și farfecă inima omului preste tot, aceasta, dăcem, era de o mare necesitate, precum și avea să aibă un rezultat îmbucurător și miraculos. A și avut.

Contemplarea delicatelor forme ale mado-nei, cari inspirău atâtă amor, oferi poetului atâtă materie și pictorilor așa îndestulitor suget, contribuiri foarte mult la îmblandirea spiritelor dure și turbulente ale veacului acela. Armonia și dulceața, care curg fără seamăn din versurile lui Petrarca, serviri în mod admirabil pentru a polei și îndrepta datinile cele aspre și a înfrâna

pasiunile joase din acele zile. — De unde „Canțonetele“, dăce Castero, că nu se pot considera decât de o operă literară plină de idei și repolită în omagiul femeii, a acelei femei, care, după-cum se exprimă Settembrini în frumoasele sale lecțiuni, fu divinată de religione, ridicată preste forța și valoarea cavalerismului, presărată cu scința lui Dante și cu unitatea, frumseța și curtuasia lui Petrarca, care a sciut a o idealisa netrecend nici confiniile amorului. Prin urmare cu toată țaria cuvântului se poate afirma, că „Canțonetul“ lui Petrarca e departe a fi productul unui amor intern curat și constant pentru Laura de Sade sau pentru altă femeie tot cu numele de Laura.

Cine ar pute cugeta, că inima lui Petrarca nu a fost aprinsă de un amor platonice, ci sensual? Și dacă poetul însuși nu a făcut nici o mărturisire în vre-o epistolă a sa, oare nu am pute noi să o deducem aceasta din însăși natura lui?

În floarea etății considerat de cel mai înțelept al veacului seu, stimat, cu vață la puterniciile Italiei, impunător și plăcut în manierele și discursurile sale, de sigur că toate aceste erau de ajuns pentru a atrage asupra-și privirile galeșe ale femeilor de ori-ce clasă. Cuprins și vedut la curtea Papei, a regelui de Neapol, a principilor de Visconti, de Carrara, Coreggio, Estensi și Gonzala, cine ar pute număra oare femeile, care, întâlnind privirile sale, se nu fi fost pătunsă de un simțământ tainic și se nu-și fi conturbat astfel pacea inimii?

Să revin deci la obiect.

Ungurii din Pecica-maghiară, când alunecă la vre-o faptă penală, s'au dat a se ascunde după spatele Românilor din Pecica-română, pentru-că se genează de faptele lor.

Nu de mult 6 flăcăi de Ungur au comis un omor teribil în Pecica-maghiară, cari deveniră prinși și puși sub incușișie. După terminarea incușișiei, sub care s'au descoperit mai multe atrocități comise din partea acestora, în săptămâna trecută în fața sub grea excoarta fuseră trimiși la Arad. Da! o dată mare această pe ei, din care incident „Arad és Vidéke” în anul său 68 mistifică adevărul și ȋice, că acești nefericiți sînt „ȋiași români.” O intențiune tendențioasă această așterg pe o corespondențului, care probabil e Ungur pe care voiesc să descrie pe Românii noștri înaintea lumii, ca pe nise blăstemați. Ei se pricep la de aceste. Nu mult după această aparență din numita foaie, am cerut rectificare, spunând adevărul, că numiții sînt Unguri și nu Români; însă am fost respins.

Așa fac Ungurii cu noi Români în genere, bag-seamă pentru-că împărăția și puterea e în mîna lor.

Tot noi facem rău, noi sîntem agitatori, noi voim răsturnarea statului atunci, când cerem dela ei respectarea legilor.

Noi putem ȋice, că nici nu le simțim aceste șicane ale lor, pentru-că ne-am dat cu ele în special și în general, întocmai ca și ȋiganul cu cărbunii.

Ce ne doare însă e aceea, că-i compătimim pentru ȋinuta lor, care seamănă a orbie, din care nu deduci alta, decât abandonarea moralului și a bunei cuviințe, pe care noi, ca creștini și ca oameni dedați a respecta legile, punem mult teamei.

ȋie-le de bine!

Unul dintre chemați.

De pe ȋermurii Crișului-alb, Martie 1887.

Consecuența sistemului de guvernare al statului ungar este: repulsiunea ridicată până la ură de rasă între popoarele ce cenzitue acest stat.

Poate că domnii de sus, dela guvern, nici n'au cunoscință fundată, — ceea-ce nu credem, — cu căta lipsă de bun simț propagă această ură micii tirani din provincă. Trebuie să se indigneze omul cu bună educațiune de faptele necualificabile ale unor oficiali administrativi.

Am ajuns la desperațiune: ori sucumbăm și renunțăm la simțăminte naționale, ori sîntem siliți a părăsi pămîntul strămoșesc.

Dilele trecute excurgînd inspectorul reg. din Arad Varjassy Árpád la cercetarea scoalelor noastre confesionale, a intrat și în școala din Prăjesci, o comună mică aproape de Șebiş (Boros-Sebes).

În Prăjesci funcționa ca învățător un anume Lupu Rufu, sorman ca vai de el: trăiesce din 60 fl. și vre-o 7 măji m. de bucate. Ce rău poate a-l face un om ca acesta țerii? Ei, dar! domnii de stat maghiar. Aș aflat, că folosese în școală noul Abecedar de V. Petri, cel mai bun ce-l avem, dar' până acum neconfiscat. Părîndu-i-se d-lui inspector, că acest Abecedar va

De câte-ori nu se va fi retras în conștiință cu inima de tot consolată pentru vre-o chiliasă ușoară, sau pentru vre-un triumf ostentiv, sau poate cu totul neliniștit și torturat pentru vre-o rezistență obstinată, pentru vre-un refus neașteptat sau vre-o indiferență rece?

În acele momente de înfrîngere neplăcute ori plăcute, lucru natural, că îndestulirea sau neîndestulirea internă a inimii avură pentru el diverse impresiuni, care apoi trebuiră să devină un izvor nesecat de poezie, căreia, cultivarea suficientă a ingeniului său, perfecțiunea gustului său estetic sciau să-i dea o formă atrăgătoare. Vom ȋice mai mult: dacă Petrarca nu ar fi iubit în realitate și cu pasiune, atunci n'ar fi lăsat posterității o așa frumoasă ereditate cum sînt „Canțonetele”. Petrarca n'a făcut nici mai mult, nici mai puțin decît ceea-ce au făcut și fac toți poeții mari și pictorii celebri. El a concentrat în o femeie toată fantasia și simțămintele sale, toate cugetele și afecțiunile, pe care le avea în mînt și în inimă în anii sei juvenili; precum pictorul în tipul unei madone concentrează toate liniamentele atractive ce le-a aflat difuze în mii de figuri femeesci.

Însăși natura îi subministra materia cântului. Dar' din acea materie brută sciu cu o maestrie nespūsă să formeze un giuvaer de o frumusețe necomparabilă. Dacă poezia poetului antic a fost sensibilă, atunci al poezilor noștri scolastici o speculă filosofică.

fi propagînd idei cu totul contrare ideii de stat maghiar, a luat un exemplar cu d-sa.

A întregat apoi pe învățător, că nu mai are cărți oprite în școală? Bietul învățător, neșciind ce, voiesc dl inspector, a răspuns, că nici folosese, nici are cărți oprite: spune însă d-lui inspector, — *bona fide* — că este în pod un exemplar din geografia lui Tăducescu tot sfîrticat. Dl inspector poftescă să i-se pună la dispoziție acel manual, învățătorul, nevinovat sormanul, n'a hesitat, ci la moment l'a dat. După această născutură s'a depărtat. Dar' ce să veți? Acum bietul învățător e cu soția și cu copiii pe strade fără pîne!

Dl inspector adevă a făcut relațiune către înaltul ministru și înaltul om același a binevoit a mîntul de loc pe bietul om de greaua sarcină de învățător, dîndu-l totodată pe mîinile justiției.

Acum judece ori-cine, care posedă inimă: nu e această faptă o persecutare sistematică a neamului românesc? Un biet de învățător, care singur mărturisese, că este în pod o sfîrticătură de geografice, să fie scos la iveală, ca om periculos statului ungar? Dacă respectivul învățător ar fi fost, avînd rezerve antipatriotice, ar fi mărturisit el, că are cărți oprite? căci dl inspector n'a știut ce are învățătorul din Prăjesci în pod. Dar' dl inspector abia a apucat ca să-l scoată la iveală pe periculosul agitator!

Oare n'ar fi fost mai umană fapta d-lui inspector, dacă l'ar fi atras atențiunea nefericitului om, că respectivul manual nu numai e interȋis a se întrebuiința în școală, dar' e și confiscat și nu e permis a se ține nici în casele private!

Lăsăm aceasta la judecata nepreocupată a minții sănătoase.

Acum să trec la alt cas.

Învățătorul Antonie Perva din filia Donceni, lîngă Prăjesci, fuse obiectul desprețuirii celui mai antipatic om din giurul acesta: a șolgăbirăului titular Sanka din B-Sebeș. Nu cred să se afle un panslavist, care să nutrească atîta ură față cu Ungurii, cîtă ură ferbe în acest muritor față cu Românii! — A intrat în sala de învățămînt în oarele de prelegere, singur, cu pîlăria pe cap și cu sugara în gură, fumînd.

Învățătorul, om tînăr, preparand absolut din anul trecut școl. — vîdînd figura șolgăbirăului — ca o figură naltă de ceară — și ne-cunoscîndu-l se înșpăimîntă la început și aștepta ca simpaticul oaspe să se recomande. Dar' dl șolgăbirău n'a ȋinut demn pe învățătorul să i-se recomande, ba nici baremi respectul cuvenit față cu sanctuarul, în care a intrat nu l'a avut, ci a început a căuta și rostogoli pe sub pulturile băncilor școlare după... ce? dar' consecuent cu pîlăria pe cap și cu țigara în gură.

Învățătorul la ura umorului a avut bărbăția a-l întreba pe dl Sanka, cu cine are onoare? și ce caută cu pîlăria pe cap și cu țigara în gură? la care întrebare dl șolgăbirău a dat un răspuns într-un mod ce-l caracterizează.

De aci s'au iscat nise vorbe mai energice din partea învățătorului și cu atît mai aspre și scandaloase din partea dlui Sanka. În cele din urmă s'a depărtat ducînd cu sine și

Dar' despre Petrarca ȋice Settembrini: *) cu armonia simplită a amorului a sciet unimul și divinul, materia și spiritul, simplitatea l'a înălțat la sublimitate; de aici amorul seu e un adevărat model. În 1334, cînd se repausa în solitudinea sale lungei, de fatigă suportate în călătoriile sale lungi și de suferințele și neplăcerile ce-l neliniștau din cînd în cînd, în saloanele splendide și d'aurite ale acelor mari cînd se reîntoarse pentru a se amusa de nou în studiul seu scump și în liniștea dela țeară, primi scirea, că Papa Ioan al XXII-lea a convocat o nouă cruciadă în contra necredincioșilor și a declarat, că are de cuget a-și restabili reședința pontificală în Roma.

Dar' nefind executate nici una din faptele aceste intenționate și murind Papa Ioan XXII-lea, colegiul cardinalilor destină de succesor în scaunul pontifical pe Benedict al XII-lea care, cuprins de o mare admirațiune pentru Petrarca și onorîndu-l cu afecțiunea sa, voiesc a-i da și o probă a acestei afecțiuni, investindu-l cu canonicatul din Lombez și cu un beneficiu. Intimul seu amic Colonna, aflîndu-se pe timpul acela în Roma, invită pe poet adevărat de a-l visita. Poetul cuprins de dorul lui urmărește în viața și plecă spre Roma, unde i-se dădea ocaziune de a admira și a venera pe mult meritatul cap al familiei, pe Stefan Colonna.

(Va urma.)

*) Lez. dela lit. Ital.

cîteva exemplare de cărți — fresce neoprite — amenințînd pe energiosul și demnul învățător cu destituire. Urmările acestui fapt scandalos nu le putem sci. Ceea-ce șcim însă e: că lui Sanka nu i-se va (n)templa însă e: că lui Sanka nevinovăciată. (Ne permitem a-l recomanda în atențiunea „kultur-egylet”-ului.) Într'un stat cultural credem, că dl Sanka ar primi e exemplară lecție de bunăcuviință. La noi se întempla însă de-a întoarselea: Cel vinovat se re-munerează dacă se dă de patriot în ȋeșes maghiar, ear' cel drept e pedepsit, dacă ține la convingerile sale.

Din cele scrise se poate vedea limpede, cari sînt agitații și cine propagă ura de rasă între locuitorii țării.

Cu toate căsurile și amăriciunile ce ni le cauzează domnii țilei pe aici, mai avem și noi o mîngăiere: lățirea „Tribunei” din ce în ce prin părțile noastre. Căci ea ne dă cel puțin mîngăierea, că vedem spunîndu-se adevărul.

II.

Cronica.

Programul de călătorie al Împărătesei-regine. Maiestatea Sa Împărăteasa-regina, va pleca în urma dispozițiilor de până acum în 3 Aprilie n. din Budapesta și va călători la băile Herculane. Programul de călătorie al Maiestății Sale este fixat precum urmează: Împărăteasa-regina va pleca dela gara cîn ferate austro-ungare cu trenul de persoane, cărui i-se va lăntul un tren de curte, la 9 oare seara, și va sosi la Bazia în 4 Aprilie 8 oare dimineața. Aici Maiestatea Sa va fi așteptată de marele vapor de persoane „Orient” al societății dunărene de navigațiune, care cu comiditate va fi întocmit cu mare lux și comoditate. Pe acest vapor Împărăteasa-regina își va continua călătoria până la Turnu-Severin, de unde Maiestatea Sa se va reîntoarce la Orșova, ear' de aici va călători cu trăsura la băile Herculane. La sosire Maiestatea Sa va fi primită de către inspectorul general al băilor Herculane, contele Ludovic Porcia și de directorul Tatareczy.

Casa magnaților. Foaia oficială din Budapesta cuprinde următoarea împărțire: În ședința casei magnaților din 30 Martie n. a fost indus membrul verificat al casei magnaților Albert Wodianer în lista membrilor casei magnaților, ear' contele Anton Khuen sen., contele Ladislau Széchenyi și contele Sigismund Zichy, fiind morți, au fost țșeri din lista membrilor casei magnaților.

Camera advocațială din Arad anunță, că reposatul avocat Carol Rózsa din Bichis, în urma morții sale, s'a țșers din lista numel, ear' de curator al cancelariei acelui s'a numit Eduard Tóth, avocat tot de acolo.

Asentarea în Sibiu a celor obligați la serviciul militar se va ține în 4 și 5 Aprilie n.

Serata musicală (Heitere Liedertafel) a reuniunii de cîntări din Sibiu „Hermannstädter Männergesangsverein” va avea loc astăzi seara în sala „Gesellschaftshaus”-ului, cu concursul ca-pei geșenesci. Programul e următorul: 1. Overtură la „Abu Hassan” de C. M. Weber; 2. „Carneval de Veneția”, burlescă pentru cor bărbătesc, op. 121 de R. Genée; 3. Arie din opera „Barbierul din Sevilla” pentru cor de G. Rossini; 4. „Eine fidele Gerichts-sitzung”, terțet comic cu acompaniament de pian de R. Genée; 5. „Unter Palmen”, vals de R. Eilenberg; 6. „Der Musikfeind”, operetă comică într-un act de R. Genée; 7. „Musikalische Witze”, potpourri de I. Hamm; 8. „Couplet”; 9. „Postscriptum”, polcamazur de Millöcker; 10. „Am Wörther See”, canțoneta cântată într-un act de Th. Koschat; 11. „Wien bleibt Wien”, marș de Schrammel. La această producțiune se pot prezenta și dame. Repetarea se va face Duminică la 3 Aprilie n. cu același program.

Înființarea unui ȋiar maghiar se plănuiesc în Sibiu, și o adunare fixată pe 3 Aprilie n. va hotărî asupra înființării. Prin oraș circulează un apel subscris mai ales de funcționari și învățători maghiari de aici, dar' se mai află pe apel și un bancher Petru Kapdebo, un cărcimar Tunyogi și un croitor Nosko.

Congregațiunea comitatensă a comitatului Brașov a încuviințat pactul încheiat între orașul Brașov și Săcele. Comunele Bacifalău și Törköș au început și ele negocierile pentru încheierea unui pact cu orașul Brașov.

Din Biserica-albă ni se șerie, că în adunarea generală a orașului ȋinută la 30 Martie nou sub presidența vice-comitetului Ormós a fost ales de protonotar Ludovic Dsidá.

O deputațiune militară prusiană. Cu trenul accelerat al căii ferate de Nord, a sosit la Viena ieri după amiazi deputațiunea militară a regimentului prusiac de gardă, împăratul Franz Nr. 2, în scopul de a se prezenta șefului acestei trupe de elita, Maiestății Sale Împăratului, precum și mareșalului arhiducele Albrecht în noua lor adunare și noul lor echipament. Deputațiunea consistă din trei persoane, anume căpitanul de Beaulieu, sub-oficerul Dollf și

brigadirul (Gefreiter) Schmidt. După amiazi deputațiunea a fost primită în audiență de către Maiestatea Sa. Uniforma soldaților e de tot simplă, dar' totodată foarte practică. Mantaua nu se poartă „en bandelier”, ci în giurul tornistrului.

Față cu apropierea pestei-bovine din Basarabia, la frontiera României, în direcțiunea județelor Covurlui și Tutova, s'a înființat un cordon sanitar dela Gura-Prutului pînă la orașul Fălciu, pe unde importul tuturor produselor animale va fi cu deservire oprit și trecerea oamenilor va fi, căruțe și bagaje se va permite numai pe la punctele Fălciu, Oncea, Gura-Prutului și Tulcea, unde se află servicii speciale de desinfecțiune; ear' persoanele cu bagajele, cari vin dela Ismail sau Reni cu vaporarele direct la Galați, se vor desinfecța la debarcaderul din portul Galați.

Ministrul de justiție bulgar Stoiloff a sosit în 30 Martie la Viena.

Din public.)*

Convocare.

Onor. membri ai subreuniunii despărțămîntului al II-lea a „Reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Zarand” sînt prin aceasta invitați a lua parte la prima adunare generală tractuală pe an. școl. 1886/87, ce se va ține la Hondol în 9, 10 și 11 Aprilie v. a. c. după următorul

Program:

- I. Cuvînt de deschidere, de George Forraș, președinte.
2. Prelegere practică „Desfacerea propozițiilor în cuvinte, a acestora în silabe și a silabelor în sunuri”, de S. Cibian.
3. Industria de casă, „împietirea de coșerci, pîlării de paie”, de A. Vlad.
- II. 4. Pertractarea „Chronicele școlare”, de președintele.
5. Prelegere practică din comput cu elevii an. III-lea, de P. Gabor.
6. Probe din „Industria de casă”, la împlietirea de coșerci, pîlării de paie.
- III. 7. Din Geografie, „Apele curgătoare și stătătoare” începînd din comună, până la cea mai mare apă curgătoare și stătătoare din patrie, de A. Iovan, cu elevii an. IV-lea.
8. Din limba maghiară, „Descrierea mesei” de Avram Muntean cu elevii an. III.
9. Pertractare din istoria biblică „Proscul Eliseu” cu elevii an. III. de I. Popescu.
- IV. 10. Pertractare din istoria naturii asupra animalului „Porcul” cu elevii an. IV. de Solomon Săbău.
11. Oltoirea pomilor, de președintele.
- V. 12. Prepararea epistolelor față cu posta reg. ung. și covertarea lor, de președintele.
13. Incassarea taxelor dela membri.
14. Curenții și propuneri din partea membrilor.
- VI. 15. Raportul presiului despre progresul despărțămîntului.
16. Raportul casarului despre starea cassei.
17. Raportul bibliotecarului despre starea bibliotecii.

Din ședința comitetului tractual ȋinută la Hondol, în 1/13 Februarie 1887.

George Forraș,

președ. subreuniunii.

Alexandru Vlad,

secret.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiua nu primesc răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Londra, 1 Aprilie n. ȋiarului „Standard” i-se depeșează din Copenhaga cu data de 30 Martie n., că regele Danemarcei primă înainte de amiazi o telegramă despre un nou atentat fără succes asupra ȋarului.

Sofia, 1 Aprilie n. Un vas bulgar observă o naie suspicioasă, despre care se crede, că ar voi să ducă la ȋermurii bulgari bande înarmate.

Londra, 1 Aprilie n. În casa de sus a declarat Salisbury, că el n'are scire, că între Germania, Italia și Austro-Ungaria s'ar fi șignat pactul de alianță.

Roma, 1 Aprilie n. Din Mas-sauah se împărtășesc, că Bașibozucii italieni au avut Duminică și Luni lupte în contra bandelor lui Debeb, care s'au retras cu pierdere de 4 morți și 20 răniți. Pierderea Italianilor e un mort și 3 ușor răniți.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economie.

Tergul de rimatori în Steinbruch. În 30 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48. 1/2 cr. unguresci grei, tineri 51.— cr. până 52.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușori 49.— cr. până 50. 1/2 cr., marfă țerănească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 48. 1/2 cr. până 49. 1/2 cr., ușoară 48. 1/2 cr. până 49. 1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 47.— cr. până 48. 1/2 cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47. 1/2 cr., transito ușori 47.— cr. până 47. 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpeniție la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 30 Martie st. n.
Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — cr. 60—80 Kilo fl. — până — cr. (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până — cr., 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.45, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până — cr., 77—81 Kilo fl. 8.05 până 9.40, (de Alba-Regalia) 72—74 Kilo fl. — până — cr., 77—81 Kilo fl. 9.10 până 9.45, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — până — cr., 77—81 Kilo fl. 9.15 până 9.50, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. — până — cr., 74—79 Kilo fl. 9.— până 9.95.
Săcară (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.75 până 7.— (Orđ nutreț) 60—62 Kilo fl. 6.60 până 6.90; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.10 până 7.70.
Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.55 până 6.85.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.10 până 6.15; de alt soi fl. 6.05 până 6.10.
Rapița fl. 10% până 10%; de Banat fl. 9. 1/2 până 9. 1/2.
Mălăiu (unguresc): fl. 4.75 până 5.25.

Tempul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.05 până 9.07 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.56 până 8.58.
Săcară (primăvară) 69. 1/2 Kilo fl. 6.13 până 6.15.
Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 6.13 până 6.15.
Rapița (August—Septembrie) fl. 11. 1/2 până 11. 1/2.
Spirt (brut) 100 L. fl. 25.— până 25.25.

Cursul pieței din Sibiu

din 31 Martie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.45	vând.	8.55
Lire turcesci	"	11.25	"	11.30
Imperiali	"	10.25	"	10.30
Ruble rusești	"	1.13	"	1.41

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	98 1/2	vând.	94 1/2
" Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	950.—	"	990.—
Impr. oraș. București	"	34.—	"	36.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	97.—	"	97. 3/4
Schimb 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128.60	"	—
Aur	"	18.40	"	18.60

Bursa de Budapesta

din 31 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.70
" " hârtie " 4%	88.50
Impozitul căilor ferate ung.	150.25
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.60
" " cu cl. de sortare	104.60
" " bănațene-timișene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Renta de hârtie austriacă	80.50
" " argint austriacă	81.75
" " aur austriacă	113.50
Losurile austr. din 1860	132.50
Acțiunile băncii austro-ungare	881.—
" " de credit ung.	193.75
" " " austr.	285.10
Argintul	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. "Albina"	102.—
Galbeni împărătești	5.98
Napoleon-d'ori.	10.09
Mărci 100 imp. germane	62.65
Londra 10 Livres sterlingi	127.60

Bursa de Viena

din 31 Martie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101.65
" " hârtie " 4%	88.55
Impozitul căilor ferate ung.	150.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.75
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.25
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănațene-timișene	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	121.20
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.60
Renta de hârtie austriacă	80.85
" " argint austriacă	81.85
Renta de aur austriacă	113.60
Losuri austr. din 1860	133.40
Acțiunile băncii austro-ungare	882.—
" " de credit ung.	286.25
" " " austr.	285.20
Argintul	—
Galbeni împărătești	6.—
Napoleon-d'ori.	10.11
Mărci 100 imp. germane	62.6 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	127.55

Nr. 136/1887.

[434] 3—3

Edict.

Alexandru Brașoveanu, vătășitor de aramă, gr.-cat., născut în Sibiu — Transilvania, — care din 1869 și-a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Teresia Dobra gr.-cat., născută în Biertan domiciliată în Proscea-mare, protopopiatul Medieșului — este prin aceasta provocat din partea subsemnatului oficiu, ca: în termen de 1 an și 1 zi dela datul de ați, să se reîntoarcă spre conviețuire cu legiuita sa soție. — La din contră după expirarea termenului sus-amintit, și în absența lui se va suscepe și pertracta procesul divorțial contra și asupra dînsului.

Oficiul protopopesc gr.-cat. al Medieșului.

Medieș, 28 Martie st. n. 1887.

Ioan Moldovanu,
protopop gr.-cat.

Specialitate în arme de precisiune.**Pușci de vînat**

Pușci de salon,
Pistoale și revolvere

ale fabricii patentate

M. Arendt

în Lüttich (Belgia)

se află pre lungă prețuri moderate la

domnul **Carol F. Jickeli**,
Sibiu. 2—6 [396]

Numai veritabil cu marca fabricii **M. A.** pentru calitate bună ordinară. Armele de precisiune sînt provădate cu hârtie de garanție și cu marca **Arendt**.

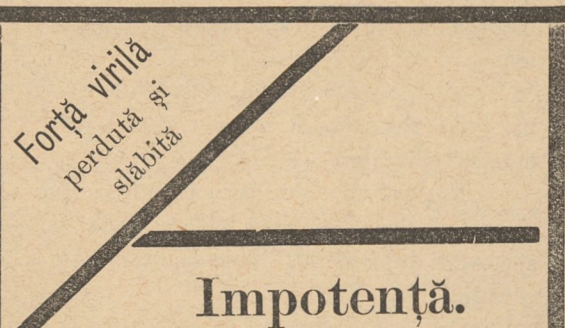
Publicare de licitațiune.

Din partea subscrisului comitet se face cunoscut: că în comuna bisericească gr.-cat. **Bucium-Șeasa** (comitatul Albei-inferioare) la 5-a zi a lui Maiu 1887 st. n. 2 oare după ameați în casa parochială se va ține **licitațiune minuentă** pentru edificarea alor două sale de învățămînt, ale căror plan și preliminar se pot vedea aici in loco. [433] 2—3

Pre când Domnii întreprindători sînt poftiți cu acel adaus: ca fiecare licitant să depună vadiu de 10% din prețul de esclamare satorit cu 4,160 fl. v. a.

Bucium-Șeasa, 26 Martie 1887.

Comitetul parochial gr.-catolic din loc.

Impotență.

Ajutor sigur! Cu duș de carbon ces. reg. priv. de genitalii curează ori și cine pe deplin **fără urmări rele, sigur** și pentru todeauna, de multe ori în 2 zile o impotență ce se pare incurabilă, fie cât de învechită, deasemene și poluțiuni pre lungă o cură externă plăcută și neobservată. — Atestate dela profesori distinși și foi medicale speciale, călduroase recomandățiuni dela medici și mii de scrisori de mulțumită ale celor radical curați sfătuesc cu desinteresare ori-cărui pacient să-și procureze numai decât dușul de carbon, care garantează succese durabile. Complet cu îndrumare de folosință și opinie medicală **fl. 5.50.**
Se trimite direct cu posta.

Cuprinsul și trimițătorul nu se pot cunoaște.

Depositor de duș de carbon ces. reg. privil.

Dr. Carol Altmann,

Institut de ordinațiune pentru morbiuri secrete,

Viena, VII., Mariahilferstrasse Nr. 80.

[410] 10—30

Farmacia

la „mărul de aur al imperului“.

I. PSERHOFER**Viena**

Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge

mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adevărit efectul lor făcător de minuni, căci nu există o boală, în care se nu se fi confirmat efectul acestor pilule. În casurile cele mai desperate, în cari celelalte medicamente sau întrebuințat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate casuri și în timp scurt, însănătoșare deplină. **1 șatula cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 șatule 1 fl. 5 cr.; comande cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 et.**

Dacă se trimite banii anticipativ, atunci se trimite și comanda franco și costă 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 40 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele D-Voastre produc adevărată minune; ele nu sînt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută întrun adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Paseri cele mai multe le-am im-părțit amicilor și cunoșcătorilor și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri au-dobândit prin ele — dacă nu sănătatea completă, dar totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiți earși cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor căți am avut no-rocul a ne redobândi prin pilulele D-Voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Bega-St.-György, 16 Februarie 1882.

Onorate Domnule! Nu Vă pot îndestul exprima mulțumită pentru pilulele D-Voastre, deoarece-ce prelungă ajutorul lui Dău, muierea mea, care a suferit ani îndelungați de *miserre*, s'a vindecat prin pilulele curățitoare de sânge ale D-Voastre de această boală, și deși deocamdată mai trebuie să folosească, totuși sănătatea ei e atât de recreată, încât poate să-și caute earși cu vioiciune tinerească de toate ocupațiunile sale. De această mulțumită a mea Vă rog să faceți us pentru binele tuturor suferitorilor și Vă rog totodată pentru trimiterea din nou a alor două șatule de pilule și două bucăți de săpun chinezesc. Cu deosebită stimă, devotat

Aloisiu Novak.

Grădinar suprem.

Stimate Domnule! Presupunând că toate medicamentele D-Tale vor fi tot așa de bune ca renumitul D-Tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor casuri de umflături de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuși a începe cu pilulele depurative ale D-Tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorroide. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuințare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebuințare de aceste șire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Balsam de înghețătură

de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcanel 40 cr.

Balsam de gușe,

medicament probat contra gâtului, 1 flacon 40 cr.

Esența de viață

(picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Extract de plantagină,

un medicament prea bine cunoscut, excelent leac de casă contra catarului, răgușelei și tusei etc. 1 flacon 50 cr.

Alifie americană de reumatism,

remediu cu efect grabnic, nic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghiuri, ischias, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechiă etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Licor de flori de Alpi,

de W. O. Bernhard. 1 flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Esență pentru ochi

de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Pomadă de Tannochinină

de I. Pserhofer, de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului. Un borcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal

probat de prof. Steudel, la rane de împuns și lovituri la toată specia de umflături rele, la umflături ce erup în mod periodic, la ranele și aprinderile de țite și la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr.

Sare universală de curățenie

de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii, ca: durere de cap, amețelă, cărcei la stomac, acreală la gât, suferințe haemoroidale, îneciere etc. 1 pachet 1 fl.

Rachiu de drojdii.

1 flacon 60 cr.

Prav în contra sudoarei picioarelor. 1 șatula 50 cr.

Medicamente homöopatiche de tot soiul se află totdeauna în cantitate suficientă.

Afară de preparatele aici numite se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine anunțate prin diarele austriace, ear' articoli, cari din întâmplare nu s'ar afla în deposit, se vor comanda de altundeva prompt și ieftin.

Comande prin postă

se vor efectui grabnic dacă se va trimite prețul mai nainte, sau și prin rambursă postală. Comande făcute prin trimiterea mai nainte a banilor vin mai ieftin în ceea-ce privesce porto, decât dacă pachetul comandat sosesece cu rambursă postală.

[390] 9—12